

आवर्तमानस्य अस्तं गच्छतः शैलराजं तमेवास्ताचलं ॥ २९ ॥ पथ्यमिदं वच इति स्मृतिसन्निहितस्य प्रागुपदिष्टस्य परामर्शः ॥ ३० ॥ नगमानः ॥ इति रामाभि० वाल्मी०
कि० त्रयोविंशः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ ॥ तां तारां आशु वेगेन शोकमहार्णवेनाभिप्लुतां खिन्नां ॥ अप्रतिमेन असदृशेन आत्मन इति शेषः ॥ १ ॥ बाष्पपूर्णेन
मुखेनोपलक्षितां तारां पश्यन् निर्विण्णमनाः खिन्नः संपरिदूयमानः सम्यगनुत्पद्यमानः ॥ २ ॥ उदात्तं धीरोदात्तस्वभावं लक्षणैः सामुद्रिकशास्त्रोक्तराजलक्षणैर्लक्षितमंगं

राज्यश्रीर्नजहातित्वांगतासुमपिमानद ॥ सूर्यस्यावर्तमानस्य शैलराजमिव प्रभा ॥ २९ ॥ नमेव चः पथ्यमिदं त्वया कृतं न चास्मि श
क्ता हि निवारणे तव ॥ हतासपुत्रास्मि हतेन संयुगे सह त्वया श्रीर्विजहाति मामपि ॥ ३० ॥ इत्यार्षे० वा० कि० त्रयोविंशः सर्गः ॥ २३ ॥
तामाशुवेगेन दुरासदेन त्वभिप्लुतां शोकमहार्णवेन ॥ पश्यंस्तदा वाल्यनुजस्तरस्वीभ्रातुर्वधेनाप्रतिमेन तेपे ॥ १ ॥ स बाष्पपूर्णेन मुखेन प
श्यन् लक्षणेन निर्विण्णमना मनस्वी ॥ जगाम रामस्य शनैः समीपं भृत्यैर्वृतः संपरिदूयमानः ॥ २ ॥ स तं समासाद्य गृहीतचापमुदात्तमा
शीविषतुल्यबाणं ॥ यशस्विनं लक्षणलक्षितांगमवस्थितं राघवमित्युवाच ॥ ३ ॥ यथाप्रतिज्ञातमिदं न रेंद्रं कृतं त्वया दृष्टफलं च कर्म ॥
ममाद्यभोगेषु न रेंद्रसूनो मनो निवृत्तं हतजीवितेन ॥ ४ ॥ अस्यां महिष्यां तु भृशं रुदं त्यां पुरे ॥ तिविक्रोशति दुःखतप्ते ॥ हतेनृपे संशयिते ग
दे च न रामराज्ये रमते मनो मे ॥ ५ ॥ क्रोधादमर्षादतिविप्रधर्षाद्भ्रातुर्वधो मे नुमतः पुरस्तात् ॥ हते त्विदानीं हरियूथपेस्मिन् सुतीक्ष्णमिक्ष्वा
कुवरप्रतप्स्ये ॥ ६ ॥

यस्य तं ॥ ३ ॥ दृष्टफलं राज्यभोगफलं कर्म वालिवधरूपं हतजीवितेन कुत्सितजीवितेन साध्येषु भोगेष्वित्यन्वयः ॥ ४ ॥ अस्यां तारा
यां पुरे तत्स्थे जने अतिविक्रोशति अत्यंतं रुदति अंगदे संशयिते पितृवियोगात् संशयितजीविते ॥ ५ ॥ अतिविप्रधर्षाद्भ्रातृकृताधिकपराभवात् हेतोर्ममोत्पन्ना क्रोधादमर्षा
दसहिष्णुतया च सुतीक्ष्णमतिशयेन प्रतप्स्ये तपामि ॥ ६ ॥